

har set den endelige traktat, som vi jo selv skal være med til at lave.

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen vi ved jo allerede, at der kommer en traktat, selv om det er klart, at hverken udenrigsministeren eller jeg ved, hvordan indholdet bliver. Jeg tror nok, jeg har en fornemmelse af, i hvilken retning det går. Men vi ved, at der skal være en ny traktat, og at den skal træde i kraft inden europaparlamentsvalget i 2009. Det står i den erklæring, som udenrigsministeren højt og helligt har tilsluttet sig, nemlig Berlinerklæringen.

Kl. 13.50

Der er det vel ikke for meget, at man så også siger: O.k., forfatningen, der så faldt, fordi befolkningen i Europa ikke kunne lide den, havde man lovet at danskerne skulle stemme om den 27. september 2005. Så giver man altså samme løfte om den kommende traktat.

Det er ikke noget luftigt eller noget, der er uden indhold, for vi ved præcis, at der skal være en ny traktat inden udgangen af 2009. Det er da ikke et urimeligt krav at stille.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det forholder sig jo stadig væk sådan, at hr. Morten Messerschmidt ikke ved, hvad der kommer til at stå i den traktat. Nej, det er ikke lige meget, for det mener hr. Morten Messerschmidts partiformand, som jo havde den totale magt og kunne smide medlemmer ud. Så nu er jeg spændt på at se, om hr. Morten Messerschmidt bliver smidt ud, nu kan han jo så smage det, han synes skulle smages hos os, for fru Pia Kjærsgaard siger noget helt andet. Hun siger nemlig stort set det samme som jeg.

I Kristeligt Dagblad den 23. februar 2007 bliver hun foreholdt, at EU's regeringschefer for tiden arbejder på at finde et alternativ til det forslag, der strandede osv. Og så siger fru Pia Kjærsgaard:

Nu ved vi jo ikke, hvad der sker. For selvfølgelig tør man ikke lægge nøjagtig det samme frem, efter at Frankrig og Holland har stemt nej. Og givetvis ville der også have været et stort flertal imod traktaten i Danmark. Så det må vi afvente.

Så det må vi afvente, siger fru Pia Kjærsgaard.

Og dagen efter – eller samme dag – siger hun så til Ritzaus Bureau, at danskerne kan regne med, at Dansk Folkeparti stemmer nej til en kommende EU-traktat. Det er altså ubeset. Man

stemmer bare nej, uden at vide hvad der står i den. Det er jo en klar holdning at have, men det var jo måske bedre lige at sætte sig ind i det først.

Og så kommer det. Fru Pia Kjærsgaard siger stadig, at i og med at ingen kender indholdet af en kommende EU-traktat på forhånd, er det svært at tage stilling på forhånd.

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen de citerer, udenrigsministeren bringer, handler jo ikke om det, vi taler om. Vi taler jo netop ikke om indholdet af en kommende traktat, vi taler om, hvorvidt der skal være en folkeafstemning, og de to ting er fuldstændig adskilte.

Man kan holde folkeafstemninger i det her land om det meste. Der er godt nok i grundloven nogle undtagelser om skatte- og finanspolitiske spørgsmål osv., men om langt det meste kan man holde folkeafstemning. Der behøver ikke at være tale om suverænitetsafgivelse i udenrigsministerens eller Justitsministeriets forstand. Udenrigsministeren ved jo udmærket godt, at man i 1986 holdt en folkeafstemning om indre markeds-pakken, selv om Justitsministeriet gjorde klart, at der ikke var tale om suverænitetsafgivelse.

Så det er ikke en undskyldning. Tværtimod er det en dårlig bortforklaring, en bortforklaring, der handler om, at den danske regering åbenbart er for bange til at se vælgerne i øjnene, til at man tør give et fuldstændig reelt tilsagn om, at selvfølgelig skal der være en folkeafstemning om en kommende traktat, ligesom man i øvrigt havde lovet det i forbindelse med den forfatning, der så faldt. Hvorfor kan vi ikke få et sådant tilsagn?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, at hr. Morten Messerschmidt skulle lytte til sin partiformand; ellers er der jo risiko for at blive smidt ud, forstår jeg. Der står jo udtrykkeligt, at det er svært at tage stilling på forhånd, i det, fru Pia Kjærsgaard siger. Så det må vi nu afvente, siger hun så også samme dag.

Så det, fru Pia Kjærsgaard siger her, er jo meget klogt. Hun siger, at man ikke kan tage stilling på forhånd, altså, ud over, at man på forhånd tager stilling til, at man vil stemme nej.

Jeg har lidt svært ved at få det til at hænge sammen. Man tager ikke stilling på forhånd, men på forhånd tager man stilling til, at man vil stemme nej. Jeg har lidt svært ved at forstå lo-